

Attende Møde.

Torsdagen den 29de Oktober 1896, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgsbro):
Ved Skrivelse af Gaars Dato overfender
Landstingets Formand Forslag til Lov om Tillæg til Søløv af
1ste April 1892"

i den Form, hvori det er vedtaget af Lands-
tinget, med Anmodning om, at det maa
blive forelagt her. Dette sker herved.
Eksemplarer ere omdelte i Gaar.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 11 Medlemmer til et
Udvalg angaaende Forslag til Lov
om Fabrication og Forhandling
af Margarine m. m.

Valgte blede paa Formandens For-
slag: Fogtmann, Hr. Jensen (Hjørring
Amt), Røedt, Rødsleff, Moestrup, S.
Sørensen, Bøtker, R. Jørgensen,
Reventlow, Wagner og S. Olsen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag
til Lov om Stempelfrihed for Kau-
tionsbeviser.

Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp.
2295 ff.).

Sagen fattes under Behandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne
(N. Nielsen): Som jeg bemærkede alle-
rede ved Forelæggelsen af dette Forslag, er
Emnet det samme som i det Forslag, der i
Fjor blev fremlagt af det daværende Med-
lem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (N.
R. Sørensen) og det ærede Medlem for Vi-
borg Amts 4de Valgkreds (R. Hansen).
Jeg skal med Hensyn til Motiveringen af
Forslaget indskrænke mig til at henvise til
Udtalelserne af den daværende Ordfører,

det nu afdøde Medlem, N. R. Sørensen.
Kun skal jeg tilføje, at den Stat, som vi her
søge at faa ophævet, er en Stat, der hviler
paa det bagvendte Princip, at den, der er i
Trang, skal just paa Grund af denne Trang
yde et Bidrag til Statskassens Fornøden-
heder. Man siger til Aantageren: Naar
du har Naad til at stifte Gæld, min Ven,
jaa maa du ogsaa have Naad til at
svare Stat. Det er et bagvendt Princip,
og det er det, vi her søge at bryde med.
Den højtærede Minister fremhævede i Fjor,
at de finansielle Følger af Lovforslaget vilde
være et Indtægtstab for Statskassen af
40—80,000 Kr. Han kunde ikke sige det be-
stemt, da det var vanskeligt at udrede. Jeg
vil gøre opmærksom paa, hvad den højtærede
Finansminister og ærede Medlemmer ogsaa
ville have lagt Mærke til, at det enkelte Aa-
nælsb, vi ønskede fritaget for Stempelpligt, er
fikseret til 500 Kr.s Maksimum. Det vil
altsaa have til Følge, at Indtægtstab for
Statskassen vil blive mindre, end det vilde
være blevet efter det tidligere Forslag. Men
for øvrigt forekommer det mig, at i samme
Grad som Indtægtstab er søleligt for
Statskassen, kan der være Anledning til at
opgive denne Stat, netop fordi den hviler
paa det efter min Mening bagvendte Prin-
cip. Jeg skal yderligere kun — ogsaa i An-
ledning af en Udtalelse, i Fjor fra den højt-
ærede Finansminister om, at Anbringelsen
af dette Stempel oppe i Hjørnet giver disse
Dokumenter et vist respektindgydende Udseende
— sige, at jeg ikke kan tro, at disse Doku-
menter tabe noget respektindgydende, fordi
dette Stempel forsvinder. Af den Grund
kunne vi udmærket godt søge dette Forslag
fremmet. Med Hensyn til selve Paragraffens
Form vil jeg forbeholde mig til Forslagets
2den Behandling at indstøde i første Linie
efter „der“ Ordene: „er bestemte til at“, for at
forhindre, at et Aaen, der ikke er blevet af-
viklet just til den forudsatte Tid, skal, selv om
der kun er et ganske lille Beløb tilbage, be-
lægges med fuld Stempelpligt. Det vilde
være mindre heldigt. Da Forslaget er saa
let overstueligt, som det er, finder jeg ikke
Anledning til at gaa i Enkeltgheder. Det
bestemmes, at Stempelfriheden ikke skal gælde,
naar Fordringen er tilstrækkelig sikret ved
Bant i fast Ejendom, ej heller kan der sam-
tidig hdes Stempelfrihed til samme Aa-
tager for mere end eet Kautionsbevis. For-
slagets finansielle Følger ville ikke være saa
følelige, at man ikke skulde kunne gaa ind
paa det af Hensyn dertil. For Principets
Skyld tror jeg, at det maa siges at være
ganske i sin Orden, at vi føre dette Forslag
igenennem.